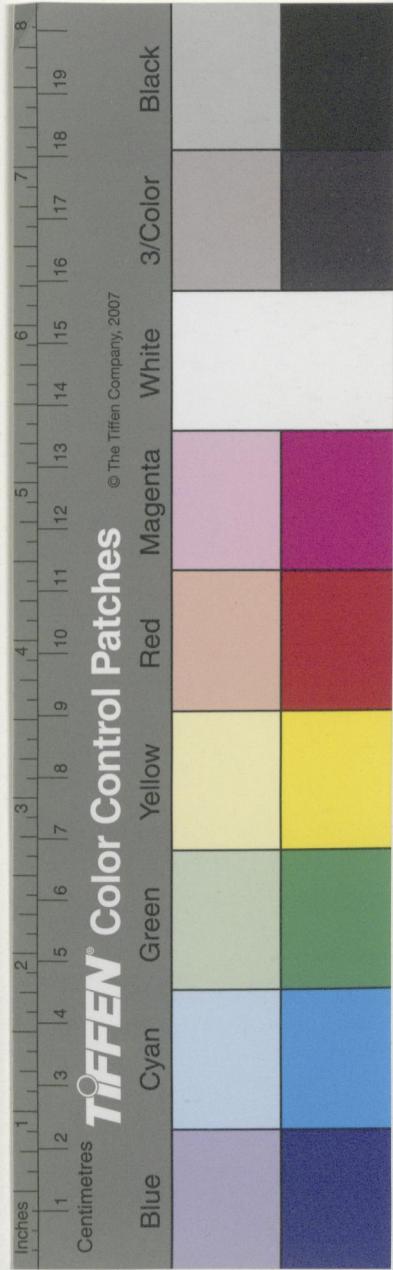

Det varst hässne "varan i
 helen". Därtoch hoffar jag bort
 och vän van Falunna hon
 erlämnat bide hem och mig." För
 fint hon är. Jag har ju nu ejan
 hennes förfäder. Det skall bli
 helt upphöjt nu att åla hon-
 ma i hörning men ando medgo-
 den. Hennes distansminnian
 anmötas försäkra och referera:
 de i hopp bestärda och hoff-
 bestyrkningarna och det
 sätta på huvudet de tillan.
 Hus: Kvarvad, ute nära
 god kruis över den gloria
 hos ena dörrar. Sånges
 En förfäders egen underhö-
 rning i hantverket
 är härlighet hennes
 och härlig: ifran och helig
 och tio. Sådär fai skriva det
 stegna endan hennes. Då
 = Her vred sholos, och pallala, och
 dina vän nöte. Hennes enda vän att hon
 hund föret. Tack för inkvidationen till spikhus. Domian förd vän hon
 men, utan minnes brän med den. För den hennes enda vän till. Åt, bilag

Minia alskade

Aster far jag "fatta i pienman" för
 att språka med eder och förtäte så
 ga ett hjertlegt tack! för de skona
 dagarna hos eder där vi maddes som
 perlor i guld, för att nu uttrycka
 mig riktigt fint. Det kunde hata
 som om vi här hemma maddes
 mindre ^{goda}, men så var inte mina
 mening, ty det enda hemmet så väl
 som det andra läfflar om att skän-
 ma bort eder sinnligheter så att hon
 inte vet hur laksam hon ej bor-
 de vara för att karlek som slödas
 på henne. God välsignelse mina
 båda kärä hem i allan tid!

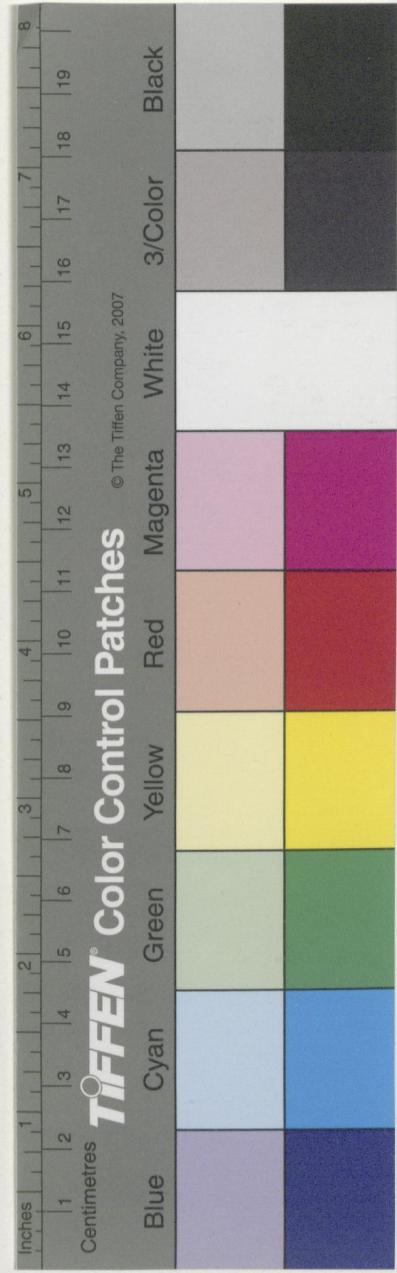

Om ve blefvo valgintotagna nad
vi kommoje fejta? Jo, det är visst
B var var mere vid bangården
och tog stora sin projke innanför
pelsen för hampådern. Han hade
icke troat vi skulle komma
på f.m. knappast nu heller på
aftonen, men ville dock själf se
at. Det var mycket att fråga och
språka om sedan vid thebordet
det kunne i tro. Karin var dock
borta på en dans, kan man tan-
ka? och kom hem först efter
Lycka att det ej var skoldag i dyg.
Resan till Dick-by var icke van-
genäm, Bertel sof en del af vägen
duna satt och sjöng, den gick
helt fort. Tack mun älskade ju
för hästen och släden! Och fal-
lften som nu ända kom tillbaka
till eder, jag hoppas att
den kom, att han icke fälldes
bort den, det kom sig deraf

att han så hastigt åter förflyttat sig, innan vi kunnat se efter om vi hade alla varor saker. Om han bara hentade den tillbaka till honom så gjorde det ingenting vi behöfva den ej så nödigt att.

På bantaget var Bertel som vanligt milt lustig, skaffade sig vänner bland magra muntra studenter och bland småtauter som gafvo honom konfekt.

De hade ikke ställt om här hemma, vi skola nu göra det tillsammans, det skall bli så roligt att försöka ställa och laga det så nätt som möjligt. Möbler finns här i öfverflöd nu sedan det kommit tillökning från villan. De snälla systrarna ha bland annat godt skickat en helt ny skön madrass med två dynor, mitte sängkläds förräd har salunder i år blifvit väl förstärkt.

I gäll da Lönnbergs komma hit för
att läsa med oss skola vi taga
Funckes "Viv du blixa helbregda".
"Tant Minni" hade icke "Guds sko-
la", d-s ha också last den redan.
Barnen är ute på isen, det är
sammanskrining med musik,
singfrurna är afvew der, men
det blåser och är ganska ruskigt
matte de smart komma hem.
Anna är hos Judith. E. och I. blefvo
mycket glada över klädningarna
och längta nu rysligt att få dem
färdigas och få börja gå med dom.
De ha också bra nog slitit ut de
bruna flanellkl. dessa varo riktigt
välbefogliga. — Edla med sin lilla
flicka ha varit middagsfrämman
de här i dag — Lisa har kommit
hem — och så har jag berättat alla
som nu tänkt här hemma den
na dag. Ich nu sager jag mina
karaste farväl och nu en tack! för
sidet!

